

Sökandenas yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 2003/43/EG av den 26 maj 2003⁽¹⁾ om ändring av direktiv 88/407/EEG om djurhälsokrav som är tillämpliga vid handel inom gemenskapen med och import av djupfrost sperma från tamdjur av nötkreatur genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, och under alla omständigheter genom att inte underrätta kommissionen om sådana åtgärder,
- förplikta Republiken Grekland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för införlivande av direktivet med nationell rätt löpte ut den 1 juli 2004.

⁽¹⁾ EUT L 143, 11.6.2003, s. 23.

Talan väckt den 6 juli 2006 – Irland mot Europeiska unionens råd, Europaparlamentet

(Mål C-301/06)

(2006/C 237/09)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Irland (ombud: D. O'Hagan, E. Fitzsimons SC, och D. Barniville BL)

Svarande: Europeiska unionens råd och Europaparlamentet

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen skall

- ogiltigförklara Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/24 av den 15 mars 2006 om lagring av uppgifter som genererats eller behandlats i samband med tillhandla-

hållande av allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster eller allmänna kommunikationsnät och om ändring av direktiv 2002/58/EG⁽¹⁾ på den grunden att det inte antagits med stöd av en lämplig rättslig grund, och

- förplikta Europeiska unionens råd och Europaparlamentet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Irland gör gällande att valet av artikel 95 EG som rättslig grund för direktiv 2006/24/EG ("direktivet") är helt felaktig. Irland gör även gällande att varken artikel 95 EG eller någon annan bestämmelse i EG-fördraget utgör en korrekt rättslig grund för direktivet. Enligt Irland är direktivets enda syfte, eller alternativt dess huvudsakliga syfte, att underlätta utredning, avslöjande och åtal av allvarliga brott, inklusive terrorism. Irland gör mot denna bakgrund gällande att den enda möjliga rättsliga grunden för åtgärder som föreskrivs i direktivet är avdelning IV i Fördraget om Europeiska Unionen ("EU"), särskilt artiklarna 30, 31.1 c och 34.2 b.

Irland gör, till stöd för sin talan, gällande att vid ett beaktande av direktivets skäl och grundläggande bestämmelser framgår att det är fullständigt olämpligt och ohållbart att använda artikel 95 som rättslig grund för direktivet. Irland har, i detta hänseende, påpekat att direktivet klart och tydligt avser bekämpning av allvarliga brott. Detta utgör därför direktivets huvudsakliga syfte, och dess enda målsättning.

Det är fastslaget att åtgärder som antas med stöd av artikel 95 EG främst skall avse tillnärmning av nationell lagstiftning som gör att den inre marknaden fungerar bättre. Direktivets bestämmelser rör bekämpning av allvarliga brott och avsikten är inte att komma till rätta med den inre marknadens brister.

Det har gjorts gällande att en brist som följer av skillnader i nationell lagstiftning föreligger, men denna har inte styrkts.

Alternativt, även om direktivet, i motsats till vad Irland i huvudsak gör gällande, har som målsättning att bekämpa en snedvridding av, eller hinder för, den inre marknaden, anser Irland att denna målsättning skall ses som av underordnad betydelse till den huvudsakliga målsättningen om brottsbekämpning.

⁽¹⁾ EGT L 105, s. 54.